

Kyllä kansa muistaa

Ruoditaanpa vielä vähän vaalitulosta. Mielipidekirjoituksissa kiistellään siitä, mikä puolue voitti ja mikä hävisi. Kahvinjuontinsa lomassa puolueensa vaalitappiota selitellyt Harri Holkeri totesi, että totta kai me voitimme. Vaaleissa lähdetään aina nollasta. Siis jos paikkamäärä putoaa viidestäkymmenestä vaikka kymmenellä, silti voitetaan.

Toisen julkisuudessa esitetyn teorian mukaan vaaleissa voi olla vain yksi voittaja eli se, joka saa eniten paikkoja. No, tasapelikin voi tulla. Kreikassahan maalinauhan katkaisijaa hyvitetään 50 lisäpaikalla. Kyllä kai kuitenkin kansanedustajien lukumäärän muutos kuvaa parhaiten voittamista ja häviämistä.

Meillä on hyvin toimiva suhteellinen vaalitapa, jossa äänestetään henkilöä eikä ehdokaslistaa. Jotkut valittavat, että suhteellisuus ei toimi. Ei se ihan toimi eikä sen tarvitsekaan toimia. Terveessä demokratiassa kannattaa soveltaa jonkinlaista äänikynnystä, muuten edustuslaitos sirpaloituu.

Yksittäisten ehdokkaiden kohtalon ei pitäisi erikoisesti korostua. Hyvään asemaan päässeet mutta nyt pudonneet ehdokkaat kuitenkin kiinnostavat. He keksivät selityksiä vaalitappiolleen. Niistä paistaa ehdokkaiden unohtaneen asioita. Tällä tavoin he tietoisesti halveksivat äänestäjiä. Kannattaisi muistaa, että kansa kyllä muistaa ja vieläpä tietääkin. Otetaanpa pari tapausta.

Pitkään ministerinäkin toiminut kepun Paula Lehtomäki ei päässyt eduskuntaan Helsingistä. Hänen ympäristöministerikaudellaan tuli voimaan surullinen haja-alueiden jätevesiasetus, jonka perusteella huiputettiin maaseudun vähäväkisiä ostamaan kalliita mutta toimimattomia muovipönttöjä. Asetus annettiin jo Enestamin aikana, ja sen valmistelusta olivat vastanneet edeltäjät Hassi ja Backman. Vaikka Lehtomäen aikana asetusta vähän korjailtiin, niin susi mikä susi.

Lisäksi Lehtomäkeä rasittaa se, että hän Suomi-Venäjä -seuran puheenjohtajana on ymmärtänyt Venäjän viime toimia ja arvostellut Suomen mukanaoloa EU:n pakotteissa. Jopa oman puolueen puheenjohtaja Sipilä sanoutui irti näistä linjauksista.

Demarien eduskuntaryhmän puheenjohtaja Jouni Backman ei päässyt uudelleen eduskuntaan yhdistetystä Kaakkois-Suomen vaalipiiristä. Ja taas tuli selityksiä. Vuonna 2004 piti valita Arne Wessbergille seuraaja Ylen johtajaksi. Hallintoneuvoston puheenjohtaja Markku Laukkanen ja varapuheenjohtaja Jouni Backman perustivat kahden hengen etsintäryhmän. Kun ei löytynyt, ryhmä ehdotti yksimielisesti Backmania.

Ei mennyt läpi. Molemmat joutuivat jättämään Ylen luottamustoimensa ja menettivät edustajapaikkansa seuraavissa vaaleissa. On tullut oleskeltua sen verran Savossa ja kuunneltua sikäläisten baarien parlamenttien jurinoita, että johtopäätös on selvä. Tällainen puliveivaus muistetaan pitkään.

Pikkuisen edustajakokemusta kerännyt Laura Rätty jäi myös Helsingistä rannalle. Jo hänen valintansa Helsingin sosiaali- ja terveystoimen apulaiskaupunginjohtajaksi aiheutti närää. Sitten paljastui, että pulmusena esiintyvä lääkäri on kikkaillut palkkojen ja osinkojen kanssa. Kun vielä Rätty ja kansanedustajakaveri Lasse Männistö suunnittelivat pallinvaihtoa, mitta tuli täyteen.

On kuitenkin kaksi poliitikkoa, joita kansa muistaa -toteamus ei koske. Ike sen kun jatkaa olemistaan. Jumalan valitsema Väyrynen meni läpi, vaikka hän takavuosina huijasi valtiolta pikkurahaa ansiottomina päivärahoina. Väyrynen väitti pokkana, että viisihenkinen perhe asustelee vakituisesti Lapissa traktorin perässä vedettävässä jalasmökissä.

pajen